

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122202048
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122202048.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47 232 480, Mlynská dolina 845 45 Bratislava, proti žalovanému: W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX/XX, G., o zaplatenie sumy 284,68 eura s príslušenstvom, o späťvzátí žaloby, takto

rozhodol:

I. Konanie sa **zastavuje**.

II. Žalobca **má** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 07.04.2022 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 284,68 eura (úhrady za služby verejnosti 267,68 eura + pokuta 17,- eur) s príslušenstvom vo forme nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 1,85 eura, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11C/18/2022-13 zo dňa 20.04.2022, proti ktorému podal žalovaný v lehote odpor s vecným odôvodnením, čím sa platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu (§ 267 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)).

3. V odpore žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatnených úhrad za obdobie od 02/2017 do 04/2019, pričom nárok žalobcu uznával iba v sume pokuty 17,- eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 1,85 eura, keď zároveň navrhoval zaviazat' ho na náhradu trov konania žalobcu z titulu zaplateného súdneho poplatku 17,- eur.

4. Dňa 25.05.2022 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby, ktorým žalobca zobrať žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 119,20 eura z dôvodu vznesenia námietky premlčania žalovaným, pričom trval na zaplatení sumy istiny vo výške 148,48 eura, pokuty vo výške 17,- eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1,85 eura, ako aj náhrady trov konania.

5. V podaní zo dňa 02.06.2022 žalovaný uviedol, že zvyšok žalovanej pohľadávky v celkovej výške 167,33 eura (pozostávajúcej z istiny vo výške 148,48 eura, pokuty vo výške 17,- eur a poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eura) bol žalovaným žalobcovi uhradený podľa platobných inštrukcií žalobcu. Zároveň žalovaný uviedol, že nakoľko sa o žalobných nárokoch dozvedel až z doručeného platobného rozkazu, pričom z hľadiska takéhoto konania žalobcu vrátane výsledku konania procesné zavinenie je možné bez pochyb pričítať žalobcovi, navrhuje súdu rozhodnúť o náhrade trov konania v prospech žalovaného (tieto vyčísľuje spolu vo výške 5,- eur pozostávajúce z poštovného za podanie odporu 2,50 eura + vyjadrenie 2,50 eura), alternatívne navrhuje súdu nepriznať náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

6. Podaním doručeným súdu dňa 10.06.2022 zobral žalobca žalobu v zostávajúcej časti späť, pričom trval na náhrade trov konania. Žalobca zároveň požiadal o vrátenie pomernej časti súdneho poplatku.

7. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 146 ods. 1 a 2 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (1) Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. (2)

10. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie v celom rozsahu vo výroku I. zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovaného k späťvzatiu žaloby, pretože k nemu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie.

11. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobca späťvzatím žaloby v časti istiny vo výške 119,20 eura (úhrady za služby verejnosti) procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti istiny, a preto ide v tejto časti o jeho neúspech a naopak úspech žalovaného. Pokiaľ ide o späťvzatie časti istiny vo výške 165,48 eura (úhrady za služby verejnosti 148,48 eura + pokuta 17,- eur), žalobca zobral v tejto časti žalobu späť z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby uvedenú sumu uhradil, z ktorého dôvodu je to práve žalovaný, kto zavinil zastavenie konania v tejto časti, a preto ide v tejto časti o neúspech žalovaného a naopak úspech žalobcu. Z uvedeného potom vyplýva hrubý úspech žalobcu 58% a hrubý úspech žalovaného 42%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 16% (58-42). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 16%, o čom súd rozhodol vo výroku II. uznesenia.

16. Súd pritom dáva do pozornosti komentár k ustanoveniu § 256 Civilného sporového poriadku (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 531 a s. 935), podľa ktorého „ak žalovaný svojím správaním, spočívajúcim predovšetkým v splnení žalovanej povinnosti po začatí konania, vyvolá u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia žaloby, považuje sa na účely náhrady trov konania žalovaný za stranu, ktorá procesne zavinila zastavenie konania“ a tiež „platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi, v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Rozhodnou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal, a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť.“ Súd tiež poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 569/2017 zo dňa 20.03.2018, podľa ktorého „ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť

trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne.“

17. Súd dodáva, že zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať výlučne z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva, v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej.

18. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené nebolo možné vyhovieť žalovanému a priznať mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, keďže žalovaný zaviniť zastavenie konania vo väčšom rozsahu ako žalobca (keď plnil sumu 165,48 eura až po podaní žaloby a žalobca tak bol nútený zobrať v tejto časti žalobu späť), a preto zaviniť zastavenie konania vo väčšom rozsahu ako žalobca, z ktorého dôvodu je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi pomernú časť trov konania (v rozsahu 16%).

19. Pokiaľ ide o ustanovenie § 257 CSP, žalovaný nepreukázal a súd sám nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nemal priznať. Súd pritom poukazuje na dôvodovú správu k ustanoveniu § 257 CSP, podľa ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať reštriktívne a jeho uplatnenie je možné iba výnimočne, ktoré výnimočné dôvody dané neboli. Žalovaný tvrdil, že sa o žalobných nárokoch dozvedel až z doručeného platobného rozkazu, avšak žalobca v konaní predložil Výzvu na zaplatenie nedoplatku zo dňa 03.11.2021, ktorá bola podľa doručky (na č.l. 8) doručovaná na adresu trvalého bydliska žalovaného, pričom písomnosť bola prevzatá dňa 11.11.2021. Bez ohľadu na to však nárok žalobcu voči žalovanému vyplýva zo zákona č. 340/2012 Z.z., a preto výzva na plnenie ani nebola potrebná. Z uvedených dôvodov nemožno žalovaným uvádzaný dôvod považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý má na mysli ustanovenie § 257 CSP.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd nemal za preukázaný žiaden výnimočný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. K samotnej výške náhrady trov konania súd dodáva, že pri nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 16% a pri trovách žalobcu spočívajúcich iba v zaplatenom súdnom poplatku 17,- eur (z ktorého mu bude vrátená pomerná časť 10,30 eura), to znamená, že žalovaný bude povinný zaplatiť žalobcovi iba 16% z krátenej časti súdneho poplatku vo výške 6,70 eura. Predpokladaná výška náhrady trov konania, ku ktorej zaplateniu bude zaviazaný žalovaný, tak bude v sume 1,07 eura.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. a), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).